ANUL XII. Seria II. — No. 425

3 LEI 4 PAGINI

C.

Marţi 16 Decembrie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Birourile; Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Telefoane: Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60, Secretariat 5.91.86, Tipografia 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE: 1 an . . . . . Lei 1000; 6 luni . . . . » 500

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR. Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938. Administrator Delegat: Al. Iliescu

Valoarea footballului unei ţări se bazează pe valoarea cluburilor

Valoarea footballului unei ţări nu trebue pusă în legătură cu numărul performanţelor favorabile, deoarece ele pot fi socotite simple momente excepţionale ale reprezentativei respective, sau normale eclipse de formă ale adversarului înfrânt.

In asemenae cazuri se poate vorbi, cel mult, de importanţa performanţelor în sine, — valoarea footballistică incluzând fapte, realităţi puternice, ce îşi găsesc concretizarea în organizarea cluburilor.

Şi în acest sens, credem că rândurile apărute în numărul de ieri al «Gazetei Sporturilor», referitor la clubul german «Concordia 95», pot fi concludente. Se preciza în acea scurtă notiţă că majoritatea jucătorilor, în număr de 55, — se află prezenţi pe frontul ce garantează libertatea şi individualitatea ţării.

In acelaş timp însă, restul jucătorilor rămaşi continuă activitatea cu aceiaşi pasiune şi regularitate din vremurile normale, ţinându-şi colegii în curent cu tot ceeace făceau, cu tot ce realizau.

Reese din această anonimă enunţare un fapt de o importanţă covârşitoare pentru realitatea ce primează, ce trebue să primeze în organizarea unui club: coeziunea sufletească dintre membri, dintre jucători şi conducători. Stare ce favorizează o armonică existenţă şi o continuitate în valoarea manifestărilor.

Se mai desprinde însă ceva. Şi anume, temeinicia organizării clubului prin aceea că el contează pe un număr de jucători, extrem de mare, putând astfel face faţă oricăreri situaţii, ori când.

Şi acesta e secretul valorii footballului unei ţări. Nu numărul performanţelor contează, ci acela al cluburilor şi, mai ales, al organizării lor.

Footballul românesc, a cărui manifestare pe plan internaţional a corespuns cu înregistrarea unor performanţe excepţionale, nu se găseşte însă într'o situaţie prea fericită. Nu se poate vorbi de o valoare certă a lui, deoarece a existat aproape permanent o disproporţie în prezentarea de la un match la altul. Ceeace denotă că rezultatele bune au fost fructul unor eforturi de moment şi nu a unor posibilităţi indiscutabile.

Care să fie secretul?

Cred că principala explicaţie se găseşte în şubrezenia cluburilor româneeşti.

Dacă ne-am opri asupara marilor noastre cluburi, indiferent care, vom vedea că niciunul nu are mai mult de 30—40 jucători. Cifră care înglobează, bineînţeles, şi juniorii. Din această cauză, ele nu au o continuitate în comportare, nu prezintă un aşa zis standard al valorii.

In orice moment s'ar produce o defecţiune în echipă, conducătorii sunt puşi în situaţie de a nu o putea soluţiona decât extrem de greu, — şi atunci insuficient.

Şi aceasta se numeşte, în limbaj sportiv, politică de echipă, nu politică de club. Ceiace constitue tăria organizaţiilor noastre.

Apoi, o altă scădere, la fel de importantă, e aceea a inexistenţei legăturii clubului. Dintre jucători şi conducători.

Camaraderia car ar trebui să fie peermanentă, nu durază decât în numărul redus de minute ce îi reuneşte pe stadion, în cursul unui match. Aceasta de altfel, e o consecinţă normală a politicei de echipă pe ce o impun conducătorii.

Şi această scădere nu influenţează numai asupra existenţii cluburilor, ci şi asupra valorii footballului nostru, în general. Deoarece familia care trebue sá existe în această celulă footballistică, sau frăţietatea dintre jucători, dacă vreţi, se va manifesta în acelaş grad între componenţii unei reprezentative.

Existând în atmosfera de club, coeziunea sufletească, ce constitue armura sportivilor, aceasta va influenţa în mod fatal şi asupra acelor ce îmbracă tricoul naţional, asupra valorii manifestării lor.

DE AICI, CONCLUZIA LOGICA: VALOAREA FOOTBALLULUI UNEI ŢARI SE BAZEAZA PE VALOAREA CLUBURILOR. ŞI IN MASURA IN CARE ACESTEA VOR FI CAT MAI TEMEINIC ORGANIZATE, IN ACEIAŞ MASURA SE VA PUTEA VORBI DESPRE VALOAREA FOOTBALLULUI NAŢIONAL.

PETRE STEINBACH

Conducătorul sportului norvegian la Berlin

BERLIN, 14. — Conducătorul sporturilor norvegiene Kjennernd a fost primit zilele trecute de către conducătorul sporturilor, care a pus pe oaspele său în curent cu scopurile urmărite de sporturile germane şi dorinţa sa de a face, cât mai srtânsă posibil, colaborare sportivă între Germania şi Norvegia.

O CURSA DE GARDURI

O excepţională întrecere feminină pe 110 metri garduri.

CE AU DEVENIT FOSTELE VEDETE ALE FOOTBALLULUI ROMANESC?

Footballul nostru, deşi tânăr, a avut totuş o importantă galerie de vedete, jucători despre cari se poate spune că au pus temelia acestui sport la noi.

Vârsta scoţându-i însă din arenă, tinerele generaţii îi cunosc extrem de puţin şi numai pe o parte din ei.

Iată dece am găsit că nu va fi lipsit de interes, pentru junimea sportului românesc, trecerea în revistă a câtorva dintre jucătorii vremurilor de glorie footballistică a României.

Ce au devenit ei?

Nu vom pomeni însă numai de sportivii de ieri, de idolii de altădată ai arenelor de football, ci vom pomeni, totodată şi de ceiace reprezintă ei azi.

Ce au devenit fostele vedete?

După cum veţi vedea, toţi sunt astăzi oameni cu o situaţie bine stabilită.

Primul regăţean în echipa naţională

Şi vom începe cu cel a cărui existenţă e încă legată de viaţa sportivă. Cu Puiu Stroescu, preşedintele actual al federaţiei de football.

Doctorul Puiu Stroescu a fost portar al echipei bucureştene Colţea, şi a avut satisfacţia de a fi primul footballist din vechiul Regat, introdus în reprezentativa României. Aceasta în faimoasa partidă a Cehoslovaciei, jucată la Cluj, când România a fost învinsă cu 6—0.

Ce putea face însă el, singurul român, într'o mare de minoritari.

«Nea Jenică»

Aşa era desmierdat de suporterii Venusului fostul portar internaţional Jean Lăpuşneanu, — care e actualmente avocat şi funcţionar la CFR.

Lăpuşneanu a fost unul din cei mai glorioşi portari ai naţionalei române.

A făcut parte din expediţia de la Montevideo, în 1930, când România a obţinut unul din cele

(Continuare în pag. 4-a)

Un champion mondial de ski decorat cu crucea de fier

BERLIN, 14. — Campionul mondial de ski, Josef Jennewein, subofiţer în aviaţia de vânătoare a Germaniei, a fost decorat cu «Crucea de fier» clasa I-a, în urma actelor sale de bravură.

Patinatoarea poloneză Tania Doroşenco în Capitala

De câteva zile se află printre noi, cunoscuta patinatoare Tania Doroşenco, fosta campioană naţională a Poloniei la patinaj artistic. Simpatica patinatoare a strălucit pe vremuri pe ghiaţa marilor patinoare occidentale, stârnind admiraţia tuturor prin precizia şi frumuseţea figurilor ce executa.

In anul 1939 a reuşit să se claseze la Berlin a şaptea, în cadrul campionatelor germane de patinaj artistic.

Rămânând pentru mai multă vreme în Bucureşti, Tania Doroşenco va activa în acest sezon pe patinoarele bucureştene

Desigur, că patinatoarea poloneză va participa la concursurile noastre — care se anunţă extrem de numeroase — contribuind prin aceasta la atracţiozitatea lor.

Şcolile naţionale de ski

Au luat fiinţă în anul 1939 şcolile naţionale de ski în localităţile cele mai populate. Scopul lor a fost dela început fixat şi făcut cunoscut marelui public chiar prin afişul tipărit pentru propagandă.

Şcolile naţionale aveau drept ţintă instruirea amatorilor, în practica skiului, în modul cel mai ştiinţific şi lesnicios, să pună la dispoziţia publicului călăuza pentru excursia în munţi şi să ridice în felul acesta staţiunile de iarnă.

Organizarea lor este făcută de federaţia de specialitate şi se încadrează numai cu instructori şi ajutori de instructori brevetaţi. Fiecare şcoală e condusă de cel mai calificat instructor şi va fi controlat de instructorul regional sau instructorul şef.

Pentru a uşura predarea cursurilor se fac grupări după vârstă sex şi cunoştinţă. Sunt astfel trei mari categorii: începători, înaintaţi şi perfecţionaţi, care la rândul lor se împart în grupe pentru domni, doamne şi copii.

Terenurile de şcoală sunt alese după gradul de perfecţionare al elevilor şi sunt însoţite de un post de prim ajutor. Faptul cá până acum şcolile au funcţionat impecabil, n'a dat ocazia la nici un accident, lucru foarte îmbucurător care ne arată modul strălucit de organizare.

Toate lecţiunile se predau după «Technica Alpină» cu anumite modificări impuse de natura terenurilor noastre. Unele mişcări, care la Arlberg se execută un timp îndelungat, la noi se reduce şi se contopesc într'una singură. Este cazul ocolirii prin frânare «Stembogen» care a fost contopită cu «Christiania». Aceste modificări se produc din cauza sezonului de sky prea scurt în munţii noştri, neputându-se crea o tehnică proprie, fiind nevoiţi să apelăm la experienţele altor ţări.

Şcolile naţionale de ski au funcţionat neîntrerupt, formând an cu an noui skieuri, noui elemente pregătite. De multe ori au trebuit să înfrunte diferite greutăţi, dar au învins, căci elanul şi tinereţea le dăduse tăria şi lupta şi să biruiască.

Scopurile înalte din care au luat fiinţă s'au transformat în realităţi. Sute de tineri şi-au perfecţionat skiul, şi-au însuşit o metodă bună, au devenit skieuri de seamă, neprezentativi pentru sportul românesc.

In grija ei pentru promovarea şi ridicarea skiului, federaţia sporturilor de munte în fruntea căreia se află cei mai pricepuţi animatori ai noştri a hotărît ca şi anul acesta să funcţioneze şcolile naţionale în toate localităţile de munte. Ele se vor organiza de cluburile locale şi vor fi conduse de instructorii federali care au absolvit sau uşor termina în curând cursurile dela Dihamu.

Parte din centrele unde vor funcţiona şcolile naţionale au fost alese, iar unele vor fi fixate mai târziu când se vor cunoaşte cluburile organizatoare.

Grija unei educaţiuni cât mai completă şi serioasă preocupă în chip deosebit federaţia de specialitate care nu precupeţeşte nici un efort pentru îndeplinirea scopurilor propuse. — Kim —

Va reuşi H. C. Juventus să rămână campion naţional?

Este cunoscută, în lumea noastră sportivă, rivalitatea dintre cele două mari formaţii bucureştene H. C. Juventus şi Venus.

Este o rivalitate mai mare decât cea dela foot-ball, asta fiindcă nu are cine să le învingă, şi datează dela începuturile hockeyului bucureştean, deşi atunci aveau altă denumire.

Şi într'adevăr, H. C. Juventus, campioana naţională pe anul 1940—41, cşt şi Venus, şi-au schimbat de două ori firma.

Primele lor denumiri, sunt cam vreo 12 ani de atunci, au fost Telefon Club Român şi respectiv Tennis Club Român, prima sub conducerea d-lor ingineri Aslan şi Sandy Botez iar secunda având ca diriguitor pe polisportivul Bâzu Cantacuzino. Astăzi conducerea a rămas aceiaşi, cu excepţia d-lui inginer Aslan, reţinut de ocupaţii, rivalitatea celor doi cunoscuţi sportivi Sandy Botez şi Cantacuzino accentuându-se cu tendinţa de a prinde rădăcini adânci.

După ani în care ambele formaţii şi-au împărţit alternativ titlul de campion naţional, Tennis Club Român a făcut începutul anunţând lumea sportivă că se numeşte H. C. Bragadiru. De remarcat că în acel an noua grupare a reuşit să cucerească campionatul bucureştean.

H. C. Bragadiru, din cauze mai puţin cunoscute anunţa după 2—3 ani, desfiinţarea pentruca un nou club să-i ia locul: H. C. Venus, sub conducerea inimosului Andrei Bărbulescu, în jurul căruia s'au adunat o parte din jucătorii Bragadirului şi câţiva jucători dela Sportul Studentesc.

Dacă în primii doi ani Venus nu a fost un adverasr pentru Telefon Club, cu o puternică formaţie, şi în mare formă pe atunci, în schimb, in ultimii doi, matchurile au reuşit să ajungă în dinamism, reeditând vechile întâlniri dintre TCR şi Telefoane.

Matchurile dintre H. C. Juventus şi Venus din anul trecut au rămas vii în amintirea spectatorilor care le-au vizionat acum un an în incinta patinoarului Oteteleşanu, plin până la refuz şi care este atât de regretat, primul terminându-se la egalitate (0—0) iar secundul în favoarea roşalbaştrilor cu 2—0.

Care din ele va reuşi să-şi ajungă scopul, una trebue să fie, iar cealaltă nu trebue să se supere, rămâne de văzut.

— F —

I. B. U. nu putea face altfel... Lucian Popescu are un palmares impresionant

Am publicat eri ştirea ce ne-a parvenit dela Roma, ştire prin care anunţăm că Lucian Popescu a fost desemnat chalenger oficial, al Campionului european de categoria pană.

Lucian Popescu a avut un contra candidat în persoana boxeurului spaniol Feyo, dar membrii comitetului de urgenţă, l-au ales în unanimitate pe campionul nostru dându-i astfel o satisfacţie pentru nedreptatea strigătoare ce i s'a făcut în Maiu trecut, fiind deposedat de titlul de campion deşi învinsese net pe Ernst Weiss.

Dar nici nu se putea altfel şi din alt motiv. In adevăr Lucian Popescu are un palmares cum nu au azi nici un alt boxeur din Europa.

Pentru ca cititorii să se convingă de aceasta, extragem în cele ce urmează datele mai importante din laborioasa lui activitate din ultimii 14 ani.

23 Decembrie 1927: Debutează printr'o victorie asupra lui Nellu Oprescu.

5 Decembrie 1928: Invinge pe Marin Plăeşu şi devine campion amator regional şi naţional la categoria muscă.

15 Decembrie 1928: Invinge la puncte pe Mielu Doculescu, care aparţinea categoriei superioare.

14 Mai 1929: Trece la profesionism şi susţine primul match internaţional învingând la puncte pe germanul Hermanşohn.

17 Septembrie 1929: Invinge net la puncte pe Rene Chalenge care era chalenger oficial al campionului Europei.

7 Iunie 1930: Invinge prin abandon în a zecea repriză pe Kid Oliva pe care îl deposedează de titlul de campion al Europei la categoria muscă.

16 August 1930: Işi apără cu succes titlul de campion învingând pe chalengerul său oficial R. Chalenge.

18 Octombrie 1930: Câştigă la puncte contra lui Valentin Angelman care după aceea a devenit campion european şi mondial al categoriei.

13 Aprilie 1931: Invinge pe Francis Birou campionul Franţei la categoria Cocoş.

4 Mai 1931: Este frustat de decizie la Manchester unde este declarat învins de Jackie Brown viitor campion al lumii.

6 Iunie 1931: Invinge pe Petit-Bicquet, fost şi viitor campion european.

11 Iulie 1931: Invinge pe Emil Degand, chalenger oficial la campionatul lumii.

(Continuare în pag. III-a)

Actualităţi

Suntem informaţi că d. prof. D. Gerota, preşedintele F. R. L. A. intenţionează să organizeze matchul Lucian Popescu — Bondavally în Capitală, în jurul datei de 1 Februarie.

*

Cunoscutul internaţional Corneliu Robe, e de eri tatăl unui copil dolofan.

Ii transmitem pe această cale sincerile noastre felicitări.

Gloria îşi reînfiinţează secţia de hockey

Suntem în măsură să anunţăm că merituosul club „Gloria" va activa în acest sezon cu echipa sa de hockey. După o inactivitate de doi ani, d. Niţu a decis reînfiinţarea secţiei.

Profitând de faptul că în acest an campionatul va începe mai târziu, hockeyştii Gloriei au şi pornit la lucru, începând reorganizarea.

Gloria, a format o seamă de talentaţi jucători care activează actualmente la cluburile fruntaşe din Capitală.

In primul moment această reînfiinţare s'ar părea imposibilă deoarece trebue echipament a cărei valoare se ridică la suma de 300.000 lei.

Dar acest obstacol a fost trecut deoarece s'a păstrat tot echipamentul din anii de activitate.

S. I.

VIENA a obţinut o grea victorie, la Anvers

ANVERS, 14. — A treia clasată din campioana Ostmark—Viena, a susţinut astăzi un match internaţional în localitate contra selecţionatei militare, pe care, în prezenţa a 10.000 de spectatori, a învins-o cu 2:1 după o luptă grea.

Invingătorul matchului Chiriac - Impăratul va boxa cu Dumitru Panaitescu-Zigoto

Unul dintre principalele matchuri ale reuniunei pugilistice pe care gruparea „Jean Constantinescu" o va organiza a doua zi de Crăciun la orele 10 dimineaţa, în arena circului „Milea", va pune faţă în faţă „muştele" Ion Chiriac şi Ilie Impăratu.

Acest match e de o capitală importanţă pentru ambii combatanţi, deoarece învingătorul va semna imediat un contract prin care se va obliga să boxeze un Dumitru Panaitescu-Zigoto, pentru titlul naţional deţinut de aceta din urmă.

„Placheta generatiilor" la basket-ball

Am fost informaţi de către d. ing. Avachian, fruntaşul conducător al grupării E. F. A. că a donat o plachetă denumită a «Generaţiilor» pentru basket-ball.

In cursul acestei săptămâni, regulamentul va fi înaintat comitetului regioial al F. R. B. V. odată cu cererea de aprobare a organizării susnumitei plachete.

Demn de reţinut e faptul că această întrecere originală se va face între «speranţe» şi «bătrâni». Adică între cei sub 26 ani şi cei trecuţi de această vârstă

FORMAŢIUNILE PROBABILE

Jucători până la 26 ani: Avachim, Popescu, (Boeru), (fundaşi); Dragoj, Gică Petrescu, Pruneseu.

Linia II: Sultănescu (Teodoru II), Vulescu — Kasner (George Niculescu).

ECHIPA BATRANILOR

Fundaşi: Riegler, Belitoreanu, Andronache. Inaintaşi: Bălteanu, Rusu, Herold.

Poenaru-Bordea, Garabedian Kundaglan, Bercuşi, Leca, Grozăvescu.

După cum se poate observa, tinerii beneficiază de avantajul elanului, pe când «bătrânii» de rutina şi renumele ce vor să şi-l păstreze.

«Placheta Generaţiilor», urmează să se dispute în prima sală ce se va achiziţiona de federaţie.

Şcoala Ofiţeri de Geniu înfruntă azi echipa Metropolei la ping-pong

Continuându-şi activitatea în ritm viu, Şcoala Ofiţerilor de Geniu a provocat echipa de tennis de masă a „Metropolei". Jocul sa perfectat şi urmează să se dispute în cursul zilei de astăzi după amiază în spaţioasa sală a soc. Metropola. Punctul de atracţie al matchului, îl constitue prezenţa în echipa „Metropolei", a campioanei naţionale de tennis Magda Rurac.

FORMAŢIILE ECHIPELOR

SC. OF. GENIU. Penescu, Manicius Rurac şi Havaleţ. rin, Rădulescu.

METROPOLA. Magda Rurac, Vi-